Παρρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ι΄ • ΤΕΥΧΟΣ 37ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ι΄ • ΤΕΥΧΟΣ 37ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος-Μάρτιος
ΕΤΟΣ Ι΄ – ΤΕΥΧΟΣ 37ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνὴ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἔναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.
Πρωτοχρονιὰ 2023
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

04.
Εὐχὲς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τοῦ κυρίου Παντελεήμονος

06.
Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

09.
Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Ἕνα ταξίδι – ἕνα σχολεῖο καὶ ἡ προετοιμασία μας πρὶν μποῦμε σ' αὐτὴν
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημέριου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἠλία Παλλαδίου

13.
«Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην…»
τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίου Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημερίου Ἀσκητῶν

16.
Οἱ διωγμοὶ τῶν ἑλληνορθοδόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη (1914-1918). Ἡ στρατηγικὴ τῶν νεοτούρκων
τοῦ Δημητρίου Φεγγομύτη
Ὑποψήφιου Διδάκτορα στὸ Τ.Ι.Ε. τοῦ Δ.Π.Θ.

20.
«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2023

Κάθε φορὰ ποὺ ὑποδεχόμαστε ἕνα νέο ἔτος στὴ ζωή μας, ἀντιλαμβανόμαστε καὶ βιώνουμε, πολλὲς φορὲς μὲ συναισθήματα στενοχωρίας καὶ θλίψεως, τὴν συνεχῆ ροὴ πρὸς τὴ φθορὰ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων. Αὐτὴ τὴ συνεχῆ καὶ χωρὶς ἐπιστροφὴ ροὴ κατενόησε ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας Φιλόσοφος Ἡράκλειτος μὲ τὸ ρητό του «τὰ πάντα ῥεῖ». Ἐνῶ ὁ Πλάτωνας διαπίστωσε ὅτι ὁ χρόνος συνδέεται μὲ τὰ πρόσκαιρα, τὰ ἐφήμερα, ἀφοῦ τὰ αἰώνια εἶναι ἀμετάβλητα. Ὁ Ἀριστοτέλης, ἐπίσης, θεώρησε ὅτι ὁ χρόνος συνδέεται μὲ τὴν κίνηση τῶν σωμάτων. Τέλος, κατὰ ἄλλους ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα.

Κατὰ τὴ Χριστιανικὴ διδασκαλία ὁ χρόνος εἶναι προετοιμασία γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ στὴν αἰωνιότητα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στὸν Τιμόθεο καὶ τοῦ συνιστᾶ: «ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς» (*Α΄ Τιμ.* 6, 12), δηλαδὴ νὰ κερδίσει τὴν αἰωνιότητα, τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν «ἡτοιμασμένη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου».

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ στὴ νέα χρονιά, πάλι ὁ Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νὰ «περιπατήσωμεν ἐν καινότητι ζωῆς» (*Ρωμ.*, στ΄ 4). Νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐλαχιστότητά μας καὶ τὴν ἀδυναμία μας. Νὰ συνειδητοποιήσουμε πόσο εὔκολα παρασυρόμαστε μόνο ἀπὸ τὶς βιωτικὲς μέριμνες καὶ τὶς ἀγωνίες γιὰ τὸ αὔριο. Νὰ συνειδητοποιήσουμε πόσο εὔκολα ἐγκαταλείπουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδίδουμε στὶς δικές μας ἐπιθυμίες. Νὰ ἐναποθέσουμε τὸν «παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον» καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν νέο, τὸν ἀνακαινούμενο, ὥστε νὰ φυλάξουμε τὶς δωρεὲς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποὺ λάβαμε στὸ Μυστήριο τῆς Βαπτίσεως. Νὰ ἀγωνισθοῦμε τὸν καλὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ διορθώσουμε τὶς ἀδυναμίες μας καὶ νὰ συμπληρώσουμε τὶς ἐλλείψεις μας. Νὰ θεραπεύσουμε τὰ πάθη μας καὶ νὰ καλλιεργήσουμε τὶς ἀρετὲς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς φιλανθρωπίας, δίνοντας ἔτσι τὴν καλὴ μαρτυρία τοῦ Ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἂς εἶναι τούτη ἡ χρονιὰ ἡ εὐκαιρία ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῆς πορείας τῆς ζωῆς μας. Ἂς ἀναγεννηθοῦμε μέσα ἀπὸ τὰ νάματα τῆς πίστεώς μας, ἂς ὑψώσουμε τὴν καρδιά μας πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ἂς βαδίσουμε «ἐν καινότητι ζωῆς», μιᾶς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Μόνο μέσα ἀπὸ τὴν προσωπική μας ἀλλαγὴ θὰ συντελεσθεῖ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀλλαγή. Μόνο τότε θὰ ἐπέλθει ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡρεμία στὸν κόσμο. Μόνο τότε θὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ ἄγχη καὶ τὶς ἀγωνίες μας. Μόνο τότε θὰ πάψει ὁ ἄνθρωπος νὰ βλέπει τὸν συνάνθρωπό του ἀνταγωνιστικὰ καὶ καχύποπτα.

Εὔχομαι ὁλοκαρδίως ὑγεία σὲ ὅλους. Ὁ νέος χρόνος τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι εὐλογημένος, πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ πνευματικῆς καρποφορίας, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλεια πάντων ἡμῶν.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Τεῦχος 37ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Εὐχὲς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τοῦ κυρίου Παντελεήμονος

Τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

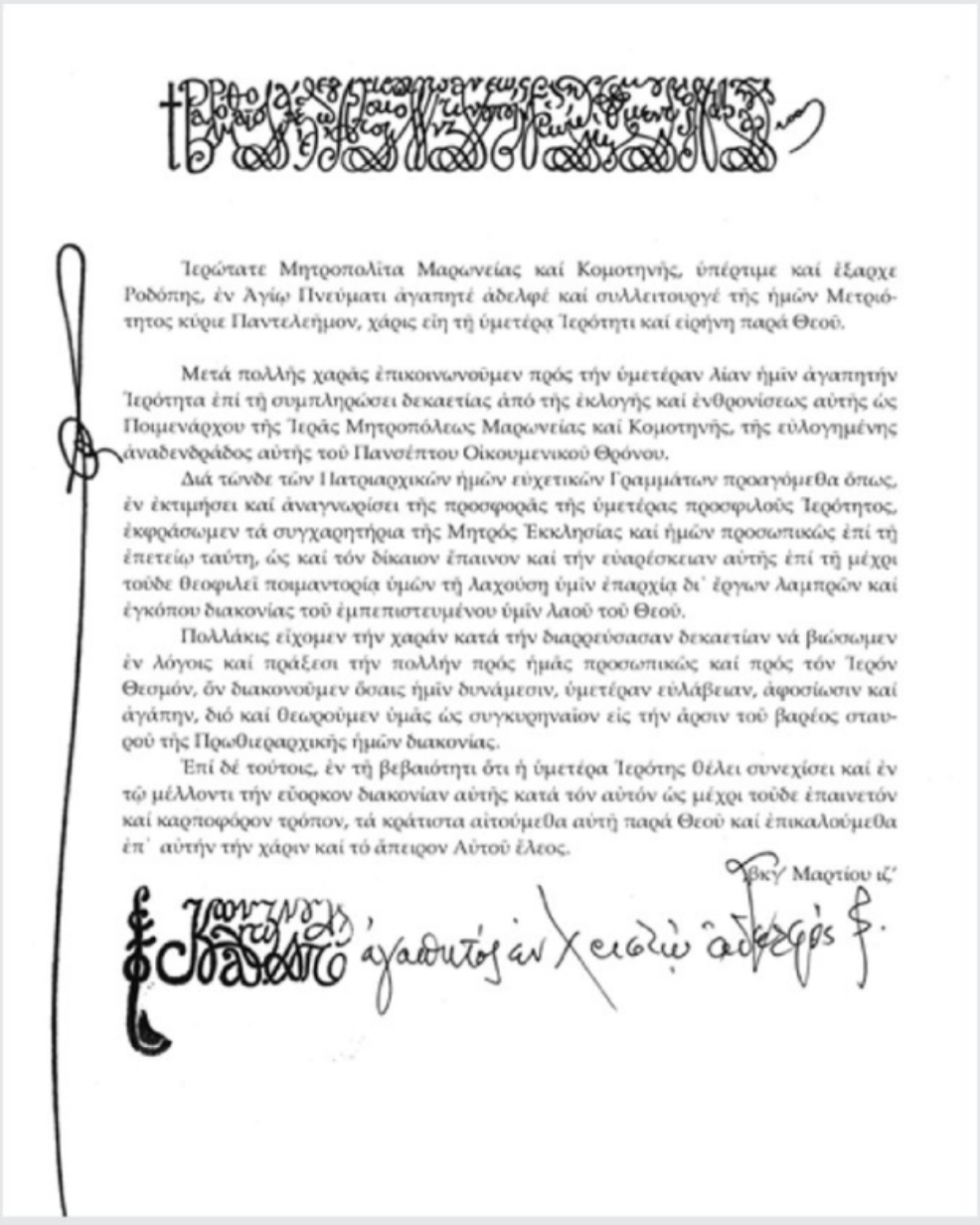

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, ὑπέρτιμε καί ἔξαρχε Ροδόπης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παντελεήμον, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καί εἰρήνη παρά Θεοῦ.

Μετά πολλῆς χαρᾶς ἐπικοινωνοῦμεν πρός τήν ὑμετέραν λίαν ἡμῖν ἀγαπητήν Ἱερότητα ἐπί τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπό τῆς ἐκλογῆς καί ἐνθρονίσεως αὐτῆς ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, τῆς εὐλογημένης ἀναδενδράδος αὐτῆς τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Διά τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχετικῶν Γραμμάτων προαγόμεθα ὅπως, ἐν ἐκτιμήσει καί ἀναγνωρίσει τῆς προσφορᾶς τῆς ὑμετέρας προσφιλοῦς Ἱερότητος, ἐκφράσωμεν τά συγχαρητήρια τῆς Μητρός Ἐκκλησίας καί ἡμῶν προσωπικῶς ἐπί τῇ ἐπετείῳ ταύτῃ, ὡς καί τόν δίκαιον ἔπαινον καί τήν εὐαρέσκειαν αὐτῆς ἐπί τῇ μέχρι τοῦδε θεοφιλεῖ ποιμαντορίᾳ ὑμῶν τῇ λαχούσῃ ὑμῖν ἐπαρχίᾳ δι᾽ ἔργων λαμπρῶν καί ἐγκόπου διακονίας τοῦ ἐμπεπιστευμένου ὑμῖν λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πολλάκις εἴχομεν τήν χαράν κατά τήν διαρρεύσασαν δεκαετίαν νά βιώσωμεν ἐν λόγοις καί πράξεσι τήν πολλήν πρός ἡμᾶς προσωπικῶς καί πρός τόν Ἱερόν Θεσμόν, ὃν διακονοῦμεν ὅσαις ἡμῖν δυνάμεσιν, ὑμετέραν εὐλάβειαν, ἀφοσίωσιν καί ἀγάπην, διό καί θεωροῦμεν ὑμᾶς ὡς συγκυρηναῖον εἰς τήν ἄρσιν τοῦ βαρέος σταυροῦ τῆς Πρωθιεραρχικῆς ἡμῶν διακονίας.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ἡ ὑμετέρα Ἱερότης θέλει συνεχίσει καί ἐν τῷ μέλλοντι τήν εὔορκον διακονίαν αὐτῆς κατά τόν αὐτόν ὡς μέχρι τοῦδε ἐπαινετόν καί καρποφόρον τρόπον, τά κράτιστα αἰτούμεθα αὐτῇ παρά Θεοῦ καί ἐπικαλούμεθα ἐπ᾽ αὐτήν τήν χάριν καί τό ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

βκγ' Μαρτίου ιζ'

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθῆναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

πρωτ. 893

ἀριθ. Ἀθήνησι τῇ 24ῇ Φεβρουαρίου 2023

διεκπ. 391

Πρός
τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα
Εἰς Κομοτηνήν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐν ἀγάπῃ πολλῇ, εὐαγγελισθέντες τήν θείᾳ εὐδοκίᾳ καί ἐπινεύσει τοῦ Παρακλήτου διακονίαν ὑμῶν κατά τήν διάρκειαν τῆς δεκαετοῦς πηδαλιουχίας τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς, ἤχθημεν εἰς τήν ἀπόφασιν ὅπως εὐχηθῶμεν ὑμῖν, ἵνα ἡ καθ' ὑμᾶς Θεοφρούρητος Ἐπαρχία αὐξάνηται ὑπό τήν χριστόφρονα ποιμαντορίαν ὑμῶν ὡς ἄμπελος εὐκλήματοῦσα, εἰς χριστιανικήν προκοπήν τοῦ περιουσίου λαοῦ, εἰς ἔπαινον καί εὔκλειαν τῆς Ὀρθοδοξίας καί εἰς δόξαν Θεοῦ.

Πρός τούτοις, θερμῶς ἱκετεύομεν «*τόν ποιμένα τῶν προβάτων τόν μέγαν*» (Ἑβρ. ιγ΄ 20) ὅπως περιβάλλῃ ὑμᾶς μέ «*δύναμιν ἐξ ὕψους*» (Λουκ. κδ΄ 49) καί χαρίζηται ὑμῖν, κατά τήν Παύλειον πρός τόν Τιμόθεον εὐχήν, «*σύνεσιν ἐν πᾶσι*» (Β΄ Τιμ. β΄ 7), «*ἵνα στρατεύησθε τήν καλήν στρατείαν*» (Α΄ Τιμ. α΄ 18) καί «*ὑπερπλεονάσῃ ἡ εἰρήνη καί ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετά πίστεως καί ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Α΄ Τιμ. α΄ 14).

Ἐπί δέ τούτοις, κατασπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καί διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ, διαβεβαιοῦντες ὑμᾶς ὅτι ἐν τῇ ἁγίᾳ πίστει, τῇ ἀπό τοῦ Κυρίου διά τῶν Ἁγίων καί Ἐνδόξων Ἀποστόλων δοθείσῃ ἡμῖν, ὑπό δέ τῶν θεοφόρων Πατέρων ἐν Ἁγίαις Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις διατυπωθήσῃ, καί ἐν πάσῃ ἀγάπῃ, ἔξετε τήν ἀφ' ἡμῶν ἀντίληψιν, εἰς δήλωσιν καί μαρτυρίαν ὅτι ἐν σῶμα ἐσμέν τοῦ Χριστοῦ, Ὅς ἐστίν ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή.

† Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος Β΄, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Τεῦχος 37ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ*

Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Παντελεήμων

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως·
Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, κ. Θεολόγε, Πρόεδρε τῆς λειτουργικῆς συνάξεως·
Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες, συμπάρεδροι τῆς Ἁγίας μας Τραπέζης·
Ἐντιμότατοι κ.κ. Βουλευτές, Περιφερειάρχα, Δήμαρχε Καλαμάτας, καὶ ἐκπρόσωποι κάθε ἐξουσίας στὸν Νομὸ καὶ τὴν πόλη·
Εὐλογημένε λαὲ τοῦ Θεοῦ·
Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα τῆς κατὰ Μεσσηνίαν Ἐκκλησίας·

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἡ πρόκρισή Σας νὰ ἀπευθύνω κατὰ τὴν σημερινὴ πανηγυρικὴ θεία λειτουργία, λόγον ἀγαθόν, λόγον οἰκοδομῆς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι πρὸς τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα, τὸ ὁποῖο κατακλύζει τὸν πάνσεπτο ἱερὸ ναὸ τῆς πολιούχου Καλαμάτας, Παναγίας τῆς Ὑπαπαντῆς. Τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία σκέπει, φρουρεῖ καὶ διαφυλάσσει τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ κάθε χριστιανὸ ποὺ στρέφει μὲ γνήσια πίστη καὶ εὐλάβεια τὰ ὄμματά του στὴν Καλομάτα Μαριάμ.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ σημερινὴ Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐκφράζει τὴν θεολογικὴ πληρότητα τῶν σωτηριολογικῶς μεγίστων ἑορτῶν τῆς εὐσεβείας μας. Οὐδόλως ὑστερεῖ τῶν προλαβουσῶν ἑορτῶν τοῦ ἁγίου δωδεκαημέρου ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ θείου Πάσχα. Καὶ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἰσχυρισμὸ εἴτε προσωπικὴ ἄποψη τοῦ ὑπουργοῦντος τὸ κήρυγμα αὐτὴν τὴν ὥρα. Τὸ ἔχουν ἐκφράσει αἰῶνες πρὶν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Μεθόδιος Πατάρων καὶ ἄλλοι.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρευρίσκεται τεσσαρακονθήμερο βρέφος στὸν Ναό, ἀγκαλοφορούμενος ἀπὸ τὴν Παναγία Μητέρα Του, προκειμένου νὰ συγκαταβεῖ στὴν ἀτελῆ ἀλλὰ ἐν ἰσχύι μέχρι τότε νομικὴ διάσταση τῆς ἑβραϊκῆς θρησκευτικότητος, κυρίως ὅμως νὰ δικαιώσει τὴν πιστότητα τοῦ ἀγῶνος, τοῦ τελεσθέντος μὲ πολλὴν ὑπομονή, τοῦ δικαίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου.

Αὐτὸς ὁ ὑπέργηρος ἱερέας ἀνέμενε μὲ κοπιώδη ἐσωτερικὴ ἑτοιμασία τὸν «Χριστὸν Κυρίου». Καὶ πράγματι, ἀξιώθηκε νὰ τὸν δεῖ καὶ νὰ ὁμολογήσει μὲ ἀγαλλίαση καρδιᾶς τὸ «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά Σου ἐν εἰρήνῃ...». Μπορῶ τώρα νὰ πεθάνω εἰρηνικὰ καὶ ἄφοβα Κύριε, ἀφοῦ ἀξιώθηκα νὰ ἰδῶ μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλούς μου τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνον, ὁ Ὁποῖος ὑπῆρξε ἀπ' αἰώνων ἀναμενόμενος καὶ τώρα ἐκὼν καθίσταται ὑπεύθυνος νὰ ἀποκαλύψει τὸ φῶς ποὺ θὰ διαλύσει τὴν ἀχλὺ τῆς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ δώσει προοπτικὴ αἰωνιότητας στοὺς ἀγαθοὺς κόπους τῆς καθ' ἡμέραν βιωτῆς τους.

Στὴν ἴδια ἑορτὴ ὑπέρτιμο πρόσωπο ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἡ πρόξενος τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων καὶ βοήθεια τῶν μὴ

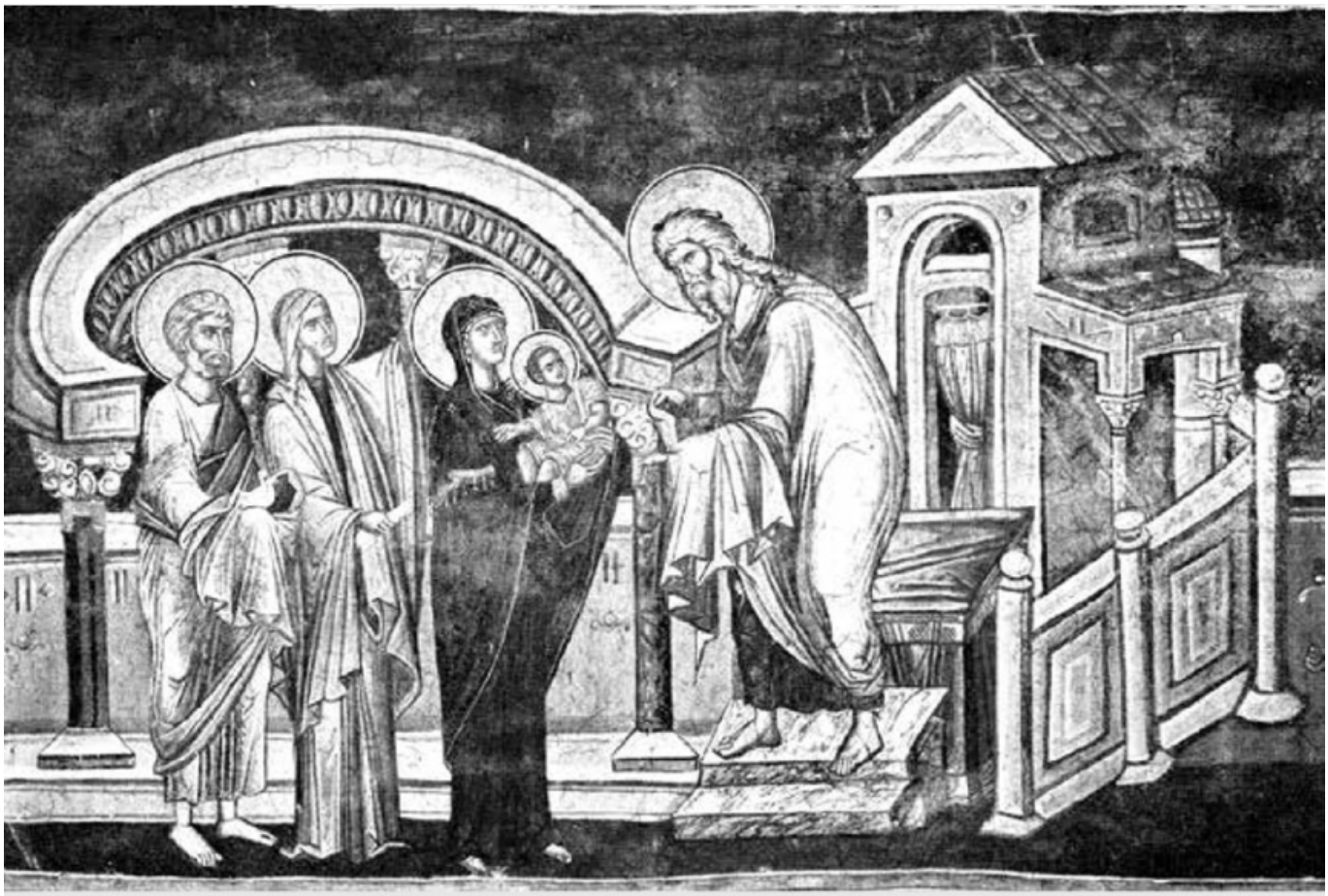

ἐχόντων ἀπαντοχὴ καὶ «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ». Τὸ γλυκὸ πρόσωπό Της εἶναι πάντοτε ἱκανὸ νὰ χαρίζῃ παρηγοριά, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία σὲ κάθε ἄνθρωπο, ὁποιασδήποτε ποιότητος καὶ ἠθικῆς καταστάσεως. Κυρίως, ὁμιλεῖ ἡ Παναγία μας σὲ ἐκείνους ποὺ αἰσθάνονται νὰ διαπλέουν τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς μέσα σὲ πελώρια κύματα καὶ δὲν διαθέτουν οὔτε πυξίδα, οὔτε σωστικὸ μέσο, ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸν πνιγμὸ καὶ τὸν ὄλεθρο.

Ἀναμφίβολα ἔχουμε διέλθει κι ἐμεῖς ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μέσα ἀπὸ περιπέτειες ποὺ προκάλεσαν καὶ προκαλοῦν ἀκόμη πολὺ πόνο, ἀγωνία, στερήσεις καὶ ὁδηγοῦν ἀρκετοὺς συνανθρώπους μας στὴν ἀπογοήτευση καὶ τὴν ἀπόγνωση. Προαυλιζόμαστε σὲ μία παγκόσμια γειτονιὰ ποὺ δοκιμάζεται ἀπὸ πανδημίες καὶ ἐπισιτιστικὲς κρίσεις. Δοκιμάζεται ἀπὸ συνεχιζόμενους καὶ νέους ἀδελφοκτόνους πολέμους.

Ἡ πολύπαθη πατρίδα μας ἀναστενάζει μὲ πόνο ψυχῆς κάθε φορὰ ποὺ θυσιάζονται σὲ φαινομενικὰ καιροὺς εἰρήνης στρατευμένα νειάτα, ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεών μας, κατὰ τὴν ἔναγχη ἄσκηση τοῦ καθήκοντός τους, ὅπως τὰ παιδιά μας ποὺ προσχθὲς θυσιάστηκαν στὰ νερὰ τοῦ Κυπαρισσιακοῦ κόλπου, προκειμένου νὰ μᾶς διασφαλίσουν ἀπὸ τὰ δεινὰ ἑνὸς ἐπαπειλούμενου φρικτοῦ πολέμου.

Διαπιστώνουμε μὲ θλίψη νὰ τίθενται σὲ συνεχῆ ἀμφισβήτηση τὸ δίκαιο καὶ τὰ δικαιώματα ποὺ καταξιώνουν τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ τὸν πολιτισμό μας. Αὐτὴ ἡ πολυδιάστατη καὶ παγκοσμιοποιημένη κρίση μᾶς προξενεῖ φοβικὰ αἰσθήματα ἀδυναμίας καὶ ἀπομόνωσης. Ἀρνούμαστε νὰ βγοῦμε συνετὰ καὶ θαρραλέα μπροστὰ γιὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε.

Ὅμως! Κάθε φορὰ ποὺ ὁ ἀπογοητευμένος ἀδελφὸς συναντᾶται μὲ «συμεωνικὴ» ὑπομονὴ καὶ προσευχὴ μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας, εἶναι βέβαιο, ὅτι ἀνοίγει διάπλατα μπροστά του ἡ πόρτα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς σωτηρίας. Πλημμυρίζει ἀπὸ τὴν

«Τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας εἶναι πάντοτε ἱκανὸ νὰ χαρίζῃ παρηγοριά, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία σὲ κάθε ἄνθρωπο, ὁποιασδήποτε ποιότητος καὶ ἠθικῆς καταστάσεως. Κυρίως, ὁμιλεῖ ἡ Παναγία μας σὲ ἐκείνους ποὺ αἰσθάνονται νὰ διαπλέουν τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς μέσα σὲ πελώρια κύματα καὶ δὲν διαθέτουν οὔτε πυξίδα οὔτε σωστικὸ μέσο, ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸν πνιγμὸ καὶ τὸν ὄλεθρο»

χαρὰ τοῦ Οὐράνιου Πατέρα μας. Εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ Ὁποῖος ἐφανέρωσε τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο Του στὴν γῆ. Μᾶς ἀπέσπασε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ διαβόλου καὶ μᾶς ἄνοιξε ἅπαξ διαπαντὸς τὴν θύρα τοῦ ἀπωλεσθέντος Παραδείσου, τῆς ποθεινῆς πατρίδας μας. Ἡ δυνατότητα μετοχῆς μας σὲ αὐτὸν εἶναι θεῖο δῶρο, ἀπαιτεῖ ὅμως τὴν συναίνεσή μας.

Ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται σήμερα μέσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παρουσία ὅλων μας στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ. Κλῆρος, λαός, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ἀποθέτουμε τὶς ἐλπίδες μας στὸν Σωτῆρα Χριστὸ καὶ στὴν Παναγία Μητέρα μας.

Ὅπως ἐκφράζεται στὴν ἐπιλογὴ ποὺ ἔχουμε κάνει ἤδη μὲ τὸ βάπτισμά μας, νὰ ἀνήκουμε μὲ ἀγῶνα καὶ ἀφιερωματικὸ ἦθος στὸν ἱερὸ λόχο τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἐλαχίστων, ἐργαζόμενοι ὁ καθένας ἀπὸ τὸ μετερίζι του, ἀλλὰ καὶ ὅλοι μαζὶ ὡς Γένος καὶ Ἔθνος, «ὅσα καλά, ὅσα εὔφημα, ὅσα σεμνά...», προκειμένου νὰ ἀξιωνόμαστε ὄχι μόνον νὰ ὁμολογοῦμε ἀλλὰ καὶ νὰ γευόμαστε –ἀνάξιοι ὄντες κατὰ χάριν ὅμως– σὲ κάθε τελούμενη θεία λειτουργία τὸν Χριστὸν Κυρίου, ὁ Ὁποῖος εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν» καὶ δόξα κάθε λαοῦ ποὺ ἐλπίζει σὲ Αὐτόν.

Εὐχηθεῖτε, Ἅγιοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς, οἱ ἀκοίμητες πρεσβεῖες καὶ μεσιτεῖες τῆς Πανυπερευλογημένης Θεοτόκου, τῆς Ὑπαπαντῆς Παναγιᾶς μας, νὰ ἀποτελοῦν σταθερὸ ὁδοδείκτη σὲ αὐτὴν τὴν πορεία, ὥστε στὸν κατάλληλο γιὰ τὸν καθένα μας χρόνο, νὰ δικαιωθοῦμε ὡς πολῖτες καὶ συμπολῖτες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

**** Κήρυγμα κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς στὴν Καλαμάτα, 2023.***

Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Ἕνα ταξίδι – ἕνα σχολεῖο καὶ ἡ προετοιμασία μας πρὶν μποῦμε σ' αὐτὴν

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος
Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἠλία Παλλαδίου

Ὅταν κάποιος ξεκινάει γιὰ ἕνα ταξίδι, θὰ πρέπει νὰ ξέρει ποῦ πηγαίνει. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ εἶναι ἕνα πνευματικὸ ταξίδι ποὺ προορισμός του εἶναι τὸ Πάσχα, «ἡ ἑορτὴ Ἑορτῶν». Ἕνα ταξίδι μὲ εἰκόνες, μὲ γεύσεις, γλυκές... καὶ πικρές. Σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ ταξίδι μᾶς προσκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ πάρουμε μέρος, ὄχι σὰν ἁπλοὶ θεατές, ἀλλὰ σὰν πρωταγωνιστές. Μᾶς καλεῖ νὰ κατεβοῦμε ἀπ' τὶς κερκίδες τοῦ σταδίου καὶ νὰ πάρουμε μέρος καὶ ἐμεῖς σ' αὐτὸν τὸν καλὸ ἀγῶνα.

Ἡ περίοδος αὐτὴ εἶναι... καὶ ἕνα «μεγάλο» σχολεῖο. Εἶναι τὸ σχολεῖο τῆς μετανοίας ποὺ κάθε χρόνο μᾶς χτυπάει τὸ κουδούνι γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὶς «τάξεις» καὶ νὰ ρουφήξουμε τὸ νέκταρ ὅλων αὐτῶν τῶν μηνυμάτων ποὺ μᾶς προσφέρει τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Νὰ ἀπαντλήσουμε ἀπὸ τὰ νάματα τοῦ Θείου Εὐαγγελίου καὶ τῆς ὑμνολογίας ὅ,τι πιὸ ἱερὸ καὶ Θεῖο ὑπάρχει καὶ τέλος ἂν εἶναι δυνατόν, ν' ἀλλάξουμε τὴ ζωή μας. Σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο, λοιπόν, μπαίνουμε ἄλλοι σὰν ἀρχάριοι καὶ ἄλλοι ὡς προχωρημένοι. Μοῦ φαίνεται ὅτι σὲ ὅλους κάτι ἔχει νὰ δώσει καὶ αὐτὴ ἡ χρονιά, αὐτὴ ἡ «τάξη». Κανεὶς δὲν θὰ βγεῖ ζημιωμένος, ἀντίθετα μᾶλλον, αὐτὴ ἡ ἐπίμονη σπουδὴ θὰ φέρει «ἑκατονταπλασίονα καρπόν».

Εἶναι μιὰ εὐκαιρία ποῦ μᾶς δίνει ἡ Ἐκκλησία κάθε χρόνο γιὰ ἕνα καινούριο ξεκίνημα ζωῆς. Εἶναι ἡ «χεῖρα βοηθείας» ποὺ ἁπλώνει σὲ μᾶς ἁπλόχερα ἡ φιλόστοργος μάνα Ἐκκλησία μας.

Ἕνα ταξίδι, ἕνα προσκύνημα στὸ Πάσχα, ποὺ εἶναι τὸ τέλος καὶ ποὺ ταυτόχρονα εἶναι ἡ ἀρχή. Εἶναι τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὰ «παλαιά», τὸν «παλαιὸν ἄνθρωπο» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μιὰ συνεχὴς διάβαση ἀπὸ τὸν «κόσμο τοῦτο» στὴν Βασιλεία ποὺ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ «ἐν Χριστῷ».

Τὸ Πάσχα γιὰ μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπιστροφὴ στὸ «ἀρχέγονο κάλλος» καὶ ἑπομένως ἡ Σαρακοστὴ εἶναι ἡ προετοιμασία γι' αὐτὴν τὴν ἐπιστροφὴ –ἡ ἀργὴ ἀλλὰ ἐπίμονη προσπάθεια νὰ πραγματοποιήσουμε τελικὰ τὴ δική μας «διάβαση», τὸ «Πάσχα» μας, στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἕνα ταξίδι, ἕνα Προσκύνημα! Καθὼς τὸ ἀρχίζουμε, καθὼς κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα στὴ «χαρμολύπη» τῆς Σαρακοστῆς, βλέπουμε –μακριά, πολὺ μακριά– τὸν Προορισμό. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὅραμα, ἡ Πρόγευση τοῦ Πάσχα, ποὺ μεταβάλλει τὴ λύπη τῆς Σαρακοστῆς

Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ ἢ τοῦ Εὐσπλαχνικοῦ Πατέρα. Σχέδιο Φωτίου Κόντογλου

σὲ χαρά, φῶς καὶ τὴ δική μας προσπάθεια σὲ μιὰ «Πνευματικὴ ἄνοιξη».

Πολὺ πρὶν ἀρχίσει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἡ Ἐκκλησία μας ἀναγγέλλει ὅτι πλησιάζει καὶ μᾶς καλεῖ νὰ μποῦμε στὴν περίοδο τῆς προετοιμασίας γι' αὐτήν, νὰ σκεφτοῦμε τὴ σημασία της καὶ τὴ σοβαρότητά της. Πρὶν μποῦμε στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ καὶ ἀρχίσουμε νὰ τὴ ζοῦμε, μᾶς παρουσιάζει τὸ νόημά της. Ἡ προπαρασκευαστικὴ περίοδος πρὶν τὴ Σαρακοστὴ εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀνοίγει τὸ Τριώδιο καὶ περιλαμβάνει τὶς τέσσερις διαδοχικὲς Κυριακὲς ποὺ προηγοῦνται ἀπὸ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Σὲ κάθε μία ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχει εἰδικὸ ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο σὲ κάποιο θεμελιακὸ γεγονὸς μετανοίας.

Οἱ τέσσερις αὐτὲς Κυριακὲς εἶναι τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ποὺ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Κυριακὴ ἀνοίγει τὸ Τριώδιο, ἡ δεύτερη Κυριακὴ εἶναι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ἡ τοῦ Εὐσπλαχνικοῦ Πατέρα, ἡ τρίτη Κυριακὴ εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ἡ τῆς Μελλούσης Κρίσεως καὶ ἡ τέταρτη Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, ἡ Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως.

Τὸ πρῶτο μάθημα, τὸ πρῶτο μήνυμα ποὺ παίρνουμε κιόλας μὲ τὴν εἴσοδό μας στὸ Τριώδιο, σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο τῆς Μετανοίας, εἶναι ἡ προσευχὴ καὶ ἡ ταπείνωση.

Ἀλλὰ τί εἶναι ταπείνωση; Ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτηση μπορεῖ νὰ φανεῖ παράδοξη, γιατὶ εἶναι ριζωμένη σὲ μία περίεργη διαβεβαίωση: πὼς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶναι ταπεινός. Ἡ ταπείνωσή Του εἶναι ἡ δόξα Του.

Πῶς κανεὶς ὅμως γίνεται ταπεινός; Μοῦ φαίνεται ὅτι γίνεται κανεὶς ταπεινὸς μὲ τὸ δόσιμο στὸν Χριστό, τὸ δόσιμο στὸν πνευματικὸ κόσμο, μὲ λαχτάρα τοῦ Θείου, μὲ ἐνθουσιασμό, μὲ τὴν «καλὴ τρέλα», μὲ Θεῖο Ἔρωτα, μὲ ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Κάπως ἔτσι θὰ πρέπει νὰ γίνεται κανεὶς ταπεινός. Ὁ Χριστός μας εἶπε: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ». Τελικὰ γινόμαστε ταπεινοὶ μὲ τὸ νὰ μετράει τὸ καθετὶ μὲ μέτρο τὸν Χριστὸ καὶ νὰ ἀναφερόμαστε γιὰ ὅλα σ' Αὐτόν. Χωρὶς τὸν Χριστὸ ἡ ἀληθινὴ ταπείνωση εἶναι ἀδύνατη, ἐνῶ στὴν περίπτωση τοῦ Φαρισαίου, ἀκόμα καὶ ἡ Θρησκεία, γίνεται ὑπερηφάνεια γιὰ τὰ ἐπιτεύγματά του· ἔχουμε δηλαδὴ ἕνα ἄλλο εἶδος φαρισαϊκῆς αὐτο-δοξολογίας.

Ἡ περίοδος λοιπὸν τοῦ Τριωδίου καὶ

τῆς προετοιμασίας μας γιὰ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀρχίζει μὲ μία ἀναζήτηση, μία προσευχὴ γιὰ ταπείνωση, ποὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας. Γιατὶ μετάνοια, πάνω ἀπὸ καθετὶ ἄλλο, εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στὴ γνήσια τάξη τῶν πραγμάτων, ἡ «ἀναμόρφωση τοῦ ἀρχαίου κάλλους». Ἡ μετάνοια ἑπομένως εἶναι θεμελιωμένη στὴν ταπείνωση καὶ ἡ ταπείνωση –ἡ Θεία καὶ θαυμαστὴ ταπείνωση– εἶναι καρπὸς καὶ τέρμα της. «Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς», λέει τὸ κοντάκιο τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεύτερη Κυριακή, τῆς προετοιμασίας μας γιὰ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, διαβάζουμε τὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ. Ἡ παραβολὴ αὐτὴ μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ὕμνους τῆς ἡμέρας, μᾶς παρουσιάζουν τὴ μετάνοια σὰν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἐξορία.

Ἡ μετάνοια εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς! Εἶναι αὐτὴ ἡ βαθιὰ συναίσθηση τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἀποξένωσή του ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς του, τὸν Θεό, ἀπὸ τὴ μακαριότητα τῆς κοινωνίας μαζί Του, ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ ὅπως τὴ δημιούργησε καὶ μᾶς τὴν ἔδωσε Ἐκεῖνος.

Ἔτσι, στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ, τὸν ἀναστημένο Χριστὸ θὰ τὸν συναντήσουμε τόσο, ὅσο ἔχουμε νιώσει αὐτὸ τὸ βαθὺ ὑπαρξιακὸ αἴσθημα τῆς ἀποξενώσεως καὶ τῆς ἀποδημίας ἀπὸ τὸ Πατρικὸ σπίτι, ἀπὸ τὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς καὶ ἔχουμε μιὰ μεγάλη καὶ βαθιὰ ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς, ἐπιθυμία νὰ γυρίσω πίσω, νὰ ἀποκτήσω ξανὰ τὸ χαμένο σπίτι, τὸν χαμένο Παράδεισο.

Ὁ τρίτος σταθμὸς σ' αὐτὴν τὴν ἁγία Πορεία μας πρὸς τὸ Πάσχα εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω. Ὀνομάζεται ἔτσι, γιατὶ στὴ διάρκεια τῆς ἑβδομάδος ποὺ ἀκολουθεῖ ἀρχίζει μία περιορισμένη νηστεία, τρῶμε τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κρέας, ἔχουμε ἀποχὴ κρέατος.

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς ἢ Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως. «Ἐξομολογητάριον». Φορητὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν (τέλη 18ου – ἀρχὲς 19ου αἰώνα)

Τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀναφέρεται στὴ Δευτέρα Παρουσία καὶ τὴν κρίση ποὺ θὰ ἀκολουθήσει. Ἐδῶ βλέπουμε τὸν Θεὸ νὰ εἶναι ὄχι μόνο εὔσπλαχνος, ὅπως τὴν προηγούμενη Κυριακή, ἀλλὰ νὰ εἶναι Μέγας καὶ Δίκαιος Κριτὴς ποὺ θὰ κρίνει ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Τὸ θέμα λοιπὸν αὐτῆς τῆς Κυριακῆς εἶναι ἡ Κρίση, ποὺ θὰ βασιστεῖ ἀποκλειστικὰ στὴν ἀγάπη, ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἔχει δείξει γιὰ τὸν συνάνθρωπό του, καὶ ποὺ τελικὰ μεταβαίνει σ' Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Θεό· «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», λέει στὸ Εὐαγγέλιο.

Καὶ δείχνουμε ἀγάπη στὸν συνάνθρωπο ὅταν τοῦ δίνουμε κάτι ποὺ ἔχουμε ἐμεῖς καὶ ποὺ Ἐκεῖνος τὸ ἔχει ἀνάγκη «ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν». Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο αὐτὸ ποὺ θὰ δώσουμε νὰ εἶναι μόνο ὑλικό. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἕνα ἁπλὸ χαμόγελο, μιὰ κουβέντα παρηγοριᾶς, ἕνα δάκρυ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, ἕνα ἄγγιγμα χεριοῦ πάνω στὴ θλίψη καὶ τὴ δοκιμασία τοῦ ἀδελφοῦ. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν συνάνθρωπο.

Τὸ μάθημα λοιπὸν ποὺ μᾶς δίνει αὐτὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς ποὺ ἀνοίγει στὸν ἄνθρωπο τὶς Πύλες τοῦ Παραδείσου. Γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν ἀναστημένο Κύριο πρέπει πρῶτα νὰ συναντήσουμε τὸν ἐλάχιστο ἀδερφό.

Ὁ τελευταῖος σταθμὸς πρὶν τὴν εἴσοδό μας στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς ἢ ὅπως ἀλλιῶς λέγεται, Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία μας κάνει μνεία, θυμᾶται, τὴν ἐξορία τῶν πρωτόπλαστων ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Μὲ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ συνοψίζεται οὐσιαστικὰ ἡ πλήρης προπαρασκευὴ γιὰ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ξέρουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ ζεῖ στὸν Παράδεισο, γιὰ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κοινωνία μαζί Του. Ἡ ἁμαρτία του ὅμως τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ζωὴ καὶ ἔτσι ἡ ὕπαρξή του στὴ γῆ εἶναι μιὰ ἐξορία. Ὁ Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ἀνοίγει τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου σὲ ὅποιον θέλει νὰ τὸν ἀκολουθήσει καὶ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ νὰ μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ὁμορφιὰ τῆς Βασιλείας, κάνει τὴ ζωή μας μιὰ Προσκυνηματικὴ Πορεία πρὸς τὴν οὐράνια Πατρικὴ γῆ. Ἔτσι, μπαίνοντας στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ εἴμαστε σὰν τὸν Ἀδὰμ ποὺ ἔχασε τὸν Παράδεισο, «ἐκάθισε Ἀδάμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο», λέει στὸ δοξαστικὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ «κόσμου τούτου» καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα αὐτῆς τῆς Κυριακῆς θέτει τοὺς ὅρους γιὰ μιὰ τέτοια ἀπελευθέρωση. Πρῶτος ὅρος ἡ συγχωρητικότητα καὶ δεύτερος ὅρος ἡ νηστεία καὶ ἡ προσευχή.

Οὐσιαστικὰ ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀρχίζει μὲ τὸν ἑσπερινὸ ἑτούτης τῆς Κυριακῆς τοῦ πρώτου κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ. Τὰ κατανυκτικὰ στιχηρὰ ποὺ λέγονται ὕστερα ἀπὸ τὸν ψαλμὸ «Κύριε ἐκέκραξα πρὸς Σὲ ...» ἀναγγέλλουν τὸν ἐρχομὸ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί, πέρα ἀπ'αὐτή, τὸν ἐρχομὸ τοῦ Πάσχα!

Ἡ ὅλη προετοιμασία μας γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἔφτασε πιὰ στὸ τέλος. Στὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας ὅλοι οἱ πιστοὶ πλησιάζουν τὸν ἱερέα καὶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ζητῶντας τὴν ἀμοιβαία συγχώρεση. Ἔτσι, ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀρχίζει μ' αὐτὴν τὴν κίνηση τῆς ἀγάπης, τῆς ἑνότητας καὶ τῆς ἀδελφοσύνης.

Ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας θὰ μᾶς πεῖ: «Τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε». Τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ἄνοιξε, ὅσοι θέλουν νὰ ἀθληθοῦν, στὶς ἀρετές, στὸν Πνευματικὸ ἀγῶνα, ἂς ἔλθουν, νὰ μποῦν στὸ στάδιο καὶ ὁ Κύριος θὰ τοὺς στεφανώσει σὲ ὅ,τι κι ἂν κάνουν.

Καλὸ Στάδιο!
Καλὴ Σαρακοστή!

«Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην…»

Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημέριος Ἀσκητῶν

Τὴν 25η Μαρτίου, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν μεγάλη Θεομητορικὴ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴν ὁποίαν ξεκινᾷ τὸ Μέγα Μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ σωτηριολογικὸν ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν «διεστώτων» μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ λόγῳ τῆς πτώσεως καὶ τῆς ἐξώσεώς του ἀπὸ τὸν παράδεισον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπικοινωνεῖ ἀπευθείας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ὅμως μὴ μπορῶντας νὰ βλέπει τὸν ἄνθρωπον, τὸ δημιούργημά του, νὰ ταλανίζεται μέσα στὸν βοῦρκο τῆς ἁμαρτίας, «ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου», ἀπέστειλε οὐρανῶθεν τὸν πρωτοστάτην Ἀρχάγγελον, τὸν Γαβριὴλ νὰ ἀναγγείλῃ τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ ὅτι ἐπελέγη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γίνῃ «τὸ τῆς χαρᾶς δοχεῖον», τὸ ὄργανον τοῦ Θεοῦ μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς πληροφορεῖ σχετικὰ μὲ τὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Παναγίας μας ὅτι δηλαδὴ συνέβη ἕξι μῆνες μετὰ τὴν θαυμαστὴ σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τὴν Ἐλισάβετ, τὴν γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, ὅταν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στάλθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία γιὰ νὰ τῆς ἀνακοινώσει ὅτι θὰ φέρει στὸν κόσμο τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Παρθένος, τὴν περίοδο ἐκείνη, ζοῦσε στὴν Ναζαρὲτ καὶ ἦταν ἤδη μνηστευμένη μὲ τὸν ξυλουργὸ Ἰωσήφ.

Ὁ Γαβριὴλ ἐμφανίσθηκε ξαφνικὰ μπροστά της καὶ τῆς ἀπηύθυνε τὸν χαιρετισμό: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Καὶ ὅπως ἦτο φυσικό, ἐκείνη πανικοβλήθηκε, ἀλλὰ ὁ ἀρχάγγελος τὴν καθησύχασε λέγοντας «Μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν». Γεμάτη ὅμως ἀπορία τὸν ἐρώτησε πῶς μποροῦσε αὐτὸ νὰ γίνῃ, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἄνδρα καὶ ἐκεῖνος τὴν καθησύχασε ὅτι ὅλα αὐτὰ πρόκειται νὰ συμβοῦν μὲ τὴν ἐπισκίασιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τότε ἐκείνη ἀπάντησε στὸν Ἄγγελον «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου». Ἐδῶ βλέπουμε τὴν Παναγία νὰ συγκατατίθεται καὶ νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτόν της εἰς τὴν διακονίαν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι γίνεται ἡ Κλίμακα ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν Οὐρανόν.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησία μας κορυφαῖος ἑορταστικὸς σταθμός, διότι ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν ὅλων τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Διὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων. ἐὰν δὲν προϋπῆρχε ἡ καλὴ ἀγγελία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ οὔτε βεβαίως καὶ ἀνάστασις. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν ὅταν ἡ Παναγία μας συγκατατέθηκε νὰ ὑπουργήσῃ, μὲ ὑπερφυσικὸ τρόπο, αὐτὸ τὸ μέγα Μυστήριο. Ἔτσι ἡ 25η Μαρτίου γίνεται τρόπον τινὰ ὁ δορυφό-

Τὸ νέο ψηφιδωτὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ποὺ κοσμεῖ τὴν πρόσοψη τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ ὁμώνυμο πάρκο Κομοτηνῆς

ρος, γύρῳ ἀπὸ τὸν ὁποῖον περιστοιχίζονται οἱ ὑπόλοιπες Δεσποτικὲς καὶ Θεομητορικὲς ἑορτὲς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἐννέα μῆνες μετὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παναγίας μας τοποθετεῖται δηλαδὴ τὸν 4ο αἰῶνα ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἡ εὐεργετικὴ παρουσία τῆς Παναγίας εἰς τὸν κόσμον διατρανώνεται μέσα ἀπὸ τὴν Ὑμνωδία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀπὸ τὶς ὄμορφες ἀκολουθίες της, ποὺ μὲ τὴν γλαφυρότητά τους καὶ τὰ μεστὰ μηνύματά τους ἐνισχύουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀνεβάζουν μέχρι τὸν οὐρανό. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πλέον παγιδευμένος στὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ ἐλευθερώνεται χάριν τῆς Παναγίας διότι δι' αὐτῆς ἀνοίγεται τὸ κεφάλαιο τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος, ἑνώνονται δύο φύσεις, ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σὲ ἕνα πρόσωπο, στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ-Σωτῆρος ποὺ μὲ τὴν σάρκωσή του θεραπεύει τὴν βαρειὰ τραυματισμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἀνθρώπινη φύση, ποὺ προκάλεσε τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνεβάζει καὶ τὴν θεοποιεῖ. Καὶ ἡμεῖς μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχάγγελο ἐκφράζουμε τὴν χαρά μας καὶ ἀναφωνοῦμε τὸ «χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ», Χαῖρε ἐσὺ ποὺ ἔχεις τὴν χάρι καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ συλλάβῃς εἰς τὴν Παναγία γαστέρα σου τὸν Θεὸ Λόγο, ποὺ κομίζει τὴν εἴδηση τῆς μετὰ τὴν ἐννεάμηνο κυοφορίαν σου Γεννήσεώς Του.

Ἡ πρώτη Στάση τῶν Χαιρετισμῶν ἀναφέρεται εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν αὐτοῦ τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος καὶ ἔτσι τὸ συναίσθημα τῆς χαρᾶς ἐπανέρχεται εἰς τὸν κόσμο ποὺ μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἦτο βυθισμένος εἰς τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Ἡ αἰσιοδοξία παίρνει τὴν θέση τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἡ ἐλευθερία παίρνει τὴν θέση τῆς σκλαβιᾶς καὶ ἡ χαρὰ παίρνει τὴν θέση τῆς λύπης, διότι ὁ Ἀδὰμ ἀνακαλεῖται καὶ ἡ Εὔα λυτρώνεται καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπισυμβαί-

νουν διότι Ἐσὺ Παναγία μας, εἶσαι ἐκείνη ποὺ γίνεσαι ὁ θρόνος τοῦ πάντων Βασιλέως. Εἶσαι Ἐσύ, Παναγία μας, ποὺ μὲ τὴν ὑποταγή σου εἰς τὸ θεῖον θέλημα, διαλύεις τὸ σκοτάδι ποὺ σκόρπισε ἡ ἀνυπακοὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶσαι Ἐσὺ ποὺ μὲ τὴν κυοφορία σου ἐλευθερώνεις τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου, διότι ἐγέννησες τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν μας, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου. Εἶσαι Ἐσὺ ποὺ ἀνακαινίζεται ὁ κόσμος καὶ βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Πῶς μποροῦμε νὰ εἴμαστε ἀπαθεῖς καὶ ἀσυγκίνητοι μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν προσφορά σου στὸν κόσμο, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν αἰτία πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, αἰῶνες τώρα, νὰ ὑμνοῦν καὶ νὰ μεγαλύνουν τὸ ὄνομά σου; Δι' αὐτὸ εἶσαι, Παναγία μας, πανύμνητος καὶ ἀναγνωρίζεσαι ἀπὸ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ δι' αὐτὸ τιμᾶσαι ὅσο κανεὶς ἄλλος μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἵδρυσε ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μας προκειμένου ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ εὑρίσκουμε μέσα σ' αὐτὴν τὴν πραγματικὴν χαρὰν καὶ τὴν σωτηρία μας.

Ὅμως καθὼς τελειώνω αὐτὸ τὸ ἄρθρο διὰ τὴν μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τολμῶ νὰ καταθέσω καὶ τὸν πειρασμόν μου ὅτι καὶ σήμερα κινδυνεύουμε νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ διάφορα ἀθεϊστικὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ θέσουμε τὸν ἑαυτόν μας μακρυὰ ἀπὸ τὸν Θεό μας, ποὺ στὸ ὄνομά Του βαπτισθήκαμε, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζουμε ὅλες ἐκεῖνες τὶς παρακαταθῆκες ποὺ ἐκεῖνος μᾶς παρέδωσε, ἀλλὰ καταντοῦμε νὰ εἴμαστε χριστιανοὶ τοῦ ὀνόματος μόνον.

Τότε διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διελύθη τὸ σκοτάδι στὸ ὁποῖο ζοῦσε ὁ ἄνθρωπος καὶ χρειάσθηκε ἕνας Θεὸς νὰ κατέβῃ στὴν γῆν καὶ μὲ τὴν Σταυρική Του θυσία νὰ ἐπαναφέρει τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο εἰς τὴν προτέρα του κατάσταση, δηλαδὴ κοντὰ στὸν Θεό, σήμερα χρειαζόμαστε ἐπανευαγγελισμό, διότι ξεφύγαμε καὶ πάλι, ἀνθρωποποιοῦντες τὸν Θεὸ καὶ θεοποιοῦντες τὸν ἑαυτόν μας. Λυποῦμαι πολὺ ποὺ ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία ἄργησε πολὺ νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ μόλις πρόσφατα ἄρχισε δειλὰ νὰ ὁμιλῇ γιὰ ἐπανευαγγελισμό, ἀφοῦ εἶχε ἀφήσει τὸ καράβι νὰ κλυδωνίζεται μέσα στὴν μανιασμένη θάλασσα τῆς ὑλιστικῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦμε, ὅπου ἀμφισβητοῦνται τὰ πάντα.

Προσεύχομαι στὸν Θεὸ νὰ μᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴν τάξη. Νὰ τὸν ἀγαπήσουμε ἀληθινά, ὅπως καὶ Ἐκεῖνος μᾶς ἠγάπησε καὶ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μᾶς τὸ ἀπέδειξε, ἀφοῦ τὸν ἴδιο τὸν Υἱόν Του ἔδωσε στὸν Κόσμο, ὥστε μὲ τὴν Σταυρική Του θυσία ἔδωσε τὸν ἑαυτόν Του «λύτρον ἀντὶ πολλῶν».

* Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἁγίων Ἡμερῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀλλὰ καὶ τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας θέλω νὰ ἐκφράσω εἰς τοὺς ἀναγνῶστες τοῦ Περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καὶ τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς τὶς θερμώτατες Πασχάλιες εὐχές μου, ὅπως ὁ Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριος νὰ μᾶς χαριτώνει ὅλους καὶ νὰ φωτισθεῖ ὅλο μας τὸ εἶναι ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας.

Καλὴ Ἀνάσταση καὶ κάθε
εὐλογία στὶς οἰκογένειές σας.

Τεῦχος 37ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Οἱ διωγμοὶ τῶν ἑλληνορθοδόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη (1914-1918). Ἡ στρατηγικὴ τῶν νεοτούρκων

Δημήτριος Φεγγομάτης
Ὑποψήφιος Διδάκτορας στὸ Τ.Ι.Ε. τοῦ Δ.Π.Θ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912, διεξάγεται ὁ Α΄ Βαλκανικὸς Πόλεμος· ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἔχει περικυκλώσει τὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὰ ἡττημένα ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἔχουν ὑποχωρήσει στὴν περιοχὴ τῆς Τσατάλτζας 50 περίπου χλμ. ἔξω ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Οἱ Ὀθωμανοὶ καταλήγουν σὲ διαπραγματεύσεις στὸ Λονδῖνο μὲ τοὺς ἀντιπάλους τους (Ἕλληνες, Σέρβους, Βουλγάρους καὶ Μαυροβούνιους), κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1912. Οἱ ξεκάθαροι ὅροι τῆς συνθήκης ἦταν ἡ παραχώρηση τῆς Ἀδριανούπολης στοὺς Βουλγάρους καὶ ἡ συνέχιση τῆς κυριαρχίας τῶν Ὀθωμανῶν στὴν Κωνσταντινούπολη, στὰ στενὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελίων.

Οἱ διώξεις κατὰ τῶν Ρωμέικων θρακικῶν πληθυσμῶν ξεκίνησαν στὰ τέλη τοῦ 1913 καὶ ἐντάθηκαν σφοδρὰ στὶς ἀρχὲς τοῦ 1914. Ἀρχικῶς, οἱ τοπικὲς τουρκικὲς ἀρχὲς προέτρεπαν σὲ αποχώρηση καὶ ζητοῦσαν ἔγγραφη δήλωση ἀπὸ τοὺς διωκομένους, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ζητήσουν ἐπιστροφὴ ἢ νὰ διεκδικήσουν τὴν ἀποζημίωση τῶν περιουσιῶν τους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ποὺ ἐκριζώθηκαν τοὺς πρώτους μῆνες ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὰ γειτονικὰ σαντζάκια ὑπολογίζονται λίγο κάτω ἀπὸ τὶς 30.000, στὶς οἰκίες τῶν ὁποίων ἐγκαθίστανται μουσουλμάνοι. Ἡ χρηματοδότηση τῆς ἐγκατάστασης αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ταμεῖο Ἐνισχύσεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ Στόλου, πόροι τοῦ ὁποίου ἦταν εἰδικοὶ φόροι καταβαλλόμενοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνορθοδόξους.

Ἡ τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖται γιὰ τὴν ἐκδίωξη ἀπὸ τὰ χωριά, εἶναι ἡ παρακάτω: Οἱ κάτοικοι κατηγοροῦνται γιὰ ἀπόκρυψη καὶ παροχὴ βοήθειας σὲ Ἕλληνες ἀντάρτες, κάλυψη φυγοστράτων καὶ ἀνυποταξία. Ἐπιπλέον, μὲ πρόφαση τὴν ἀπόκρυψη ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν σὲ ἀποθῆκες καὶ στάβλους, ἡ στρατοχωροφυλακὴ διατάσσει τὴν ἐκκένωση οἰκισμῶν, κατόπιν ἐλάχιστης προθεσμίας. Ἄλλη μέθοδος ἦταν οἱ ἀρχὲς νὰ παρέχουν στοὺς μουσουλμάνους κατοίκους σπόρους καὶ ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα, ἐνῷ στοὺς Ἑλληνορθοδόξους τὸ ἀρνοῦνταν.

Κατὰ τὴν εἴσοδο τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας στὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, κλήθηκαν οἱ ἄνδρες ἡλικίας 18 ἕως 45 ἐτῶν καί, σὲ ὁρισμένες περιοχές, μέχρι καὶ ἕως 50 ἐτῶν. Ὅλοι κατατάσσονταν ἄμεσα στὰ Ἐργατικὰ Τάγματα (Amele Taburu) καὶ στέλνονταν στὴν Ἀνατολία, ὅπου ἐργάζονταν στὴν κατασκευὴ δρόμων, σιδηροδρόμων καὶ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐπίσης, δούλευαν στὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ στοὺς ἀγρούς.

Ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν ἀνατολικὴ Θράκη, στὶς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρο, μετὰ τὴν ἐπανάκτησή της ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανούς, ἦταν ἡ ἑξῆς:

α. Στὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὴν ἐπαρχία της μετὰ τὴν ἀνακατάληψή της ἀπὸ τὶς ὀθωμανικὲς δυνάμεις ὁ Ἑλληνορθόδοξος πληθυσμός, ἰδιαίτερα στὰ χωριά, ὑπέστη πιέσεις ἀπὸ τακτικὰ στρατεύματα καὶ ἀτάκτους, ὅπως νὰ μεταναστεύσουν μὲ τὴ βία. Ὅλη ἡ διαδικασία ἦταν ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Νομάρχη Ἀδριανουπόλως Χατζῆ Ἀντὶλ μπέη, στενοῦ συνεργάτη τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, Ταλαὰτ πασᾶ.

1. Στὸ χωριὸ Καραγιουσούφ, μὲ τὴν εἴσοδο τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, δολοφονήθηκαν χωρικοὶ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τους, οἱ κάτοικοι ἐξαναγκάστηκαν σὲ μετανάστευση στὴν Ἑλλάδα καὶ ὁρισμένοι στὴν Ἀδριανούπολη.
2. Στὴν Χάφσα δολοφονήθηκε ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ 20 κάτοικοι συνελήφθησαν καὶ ἐκτελέστηκαν στὴν Ἀδριανούπολη. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1914, διώχθηκαν οἱ κάτοικοι, τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν ὁποίων κατέφυγε στὴν Ἑλλάδα.
3. Στὸ Μπαμπᾶ Ἐσκί, ἐξαιτίας τῶν πιέσεων, μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ κατέφυγε, ἐπίσης, στὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ στὶς οἰκίες τους ἐγκαταστάθηκαν Μουσουλμᾶνοι χωρικοὶ καὶ συνεχίστηκαν οἱ ἁρπαγὲς καὶ πρόσθετες οἰκονομικὲς δυσκολίες.

β. Ἡ ἐπαρχία Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀριθμοῦσε 12 χωριὰ καὶ πληθυσμὸ περίπου 25.000 Ἑλληνορθοδόξων. Μετὰ τὴν ἀπηνῆ βουλγαρικὴ κατοχή, ἡ ὀθωμανικὴ πολιτικὴ διοίκηση ἐπεδίωξε τὴν ἐκκαθάριση τῶν Ἑλληνορθοδόξων πληθυσμῶν βάσει καταρτισθέντος σχεδίου.

1. Στὸν Σκοπό, στὶς 17 Ἰουλίου 1913, εἰσῆλθαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα καὶ Μουσουλμᾶνοι μετανάστες ὑφάρπαζαν τὶς περιουσίες τῶν χωρικῶν. Στὶς 9 Μαρτίου 1914, σὲ διπλανὸ χωριὸ διαπράχθηκαν δολοφονίες καὶ οἱ κάτοικοι τῆς κωμόπολης ἐξαναγκάστηκαν σὲ μετανάστευση, μέσῳ Τυρολόης, στὴν κεντρικὴ Ἀνατολία.
2. Στὴν Πέτρα, τὸν Μάρτιο τοῦ 1914, ὁ οἰκισμὸς κυκλώθηκε ἀπὸ Μουσουλμάνους πρόσφυγες ποὺ πίεζαν τοὺς κατοίκους νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς οἰκίες τους καὶ νὰ μεταναστεύσουν. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ ἴδιου ἔτους, ὑπάλληλοι τῆς Γεωργικῆς Τράπεζας προέβησαν σὲ κατάσχεση ὅλου τοῦ ζωικοῦ κεφαλαίου τῶν κατοίκων. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1915, ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ εἶχε διασκορπιστεῖ.

γ. Ἡ ἐπαρχία Αἴνου περιελάμβανε τὰ τμήματα Αἴνου καὶ Δεδέαγατς καὶ ἀριθμοῦσε 17 κοινότητες μὲ πληθυσμὸ 17.000 περίπου Ἑλληνορθοδόξων.

1. Ἡ Αἶνος, μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ὑπέστη τὴν ἰδιαίτερη πίεση τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, προκειμένου νὰ ἀποχωρήσουν οἱ Ρωμιοὶ κάτοικοι. Τὸ σχέδιο ὑλοποιήθηκε τὸν Αὔγουστο τοῦ 1915, ὁπότε οἱ κάτοικοι ἐκτοπίσθηκαν στὰ Μάλγαρα. Κατεστράφησαν 15 ἀπὸ τὶς 17 ἐκκλησίες τῆς περιοχῆς καὶ ἐκλάπησαν 1.900 τόμοι τῆς βιβλιοθήκης τῆς τοπικῆς σχολῆς.

δ. Ἡ ἐπαρχία Τυρολόης ἀριθμοῦσε 18 οἰκισμοὺς καὶ 16.000, περίπου, Ἑλληνορθοδόξους κατοίκους. Μετὰ τὴν ἀνακατάληψη τῆς περιοχῆς, οἱ κυβερ-

νητικοὶ ὑπάλληλοι ἀγγάρευσαν τοὺς ἀγρότες νὰ ἀνοικοδομήσουν τὰ κρατικὰ κτήρια, ἐμποδίζοντάς τους ταυτόχρονα νὰ ἐπιδοθοῦν στὶς ἀγροτικές τους ἐργασίες. Ἐπίσης, ἡ δυσβάσταχτη φορολογία ποὺ ἐπιβαλλόταν καθιστοῦσε δύσκολη τὴν διαβίωση.

1. Στὴν Τυρολόη, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1913, οἱ ἀρχὲς προέβησαν σὲ κατ' οἶκον ἔρευνες. Οἱ ὑπάλληλοι προχώρησαν σὲ κατάσχεση οἰκοσκευῆς καὶ εἰδῶν ἔνδυσης ποὺ ἀποδόθηκαν σὲ Μουσουλμάνους πρόσφυγες. Τὰ κοινοτικὰ σχολεῖα καταλήφθηκαν καὶ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν στρατό. Ἐπιπλέον, προέβησαν σὲ οἰκονομικὸ καὶ ἐμπορικὸ μποϋκοτὰζ καταδικάζοντας τὸν πληθυσμὸ σὲ οἰκονομικὸ μαρασμὸ καὶ μετεγκατάσταση στὴν Ἑλλάδα.

Ε. Ἡ ἐπαρχία Βιζύης ἀριθμοῦσε 25 κοινότητες καὶ 29.000 περίπου Ρωμιούς. Τὸ 1914, ξεκίνησε ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς καὶ ἡ ἀπαγόρευση ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν οἰκισμῶν· κατόπιν, ὁμάδες τσετῶν προέβησαν σὲ ἀποκλεισμοὺς χωριῶν, βίαιες ἐξώσεις ἀπὸ κατοικίες καὶ καταστήματα καὶ ἐγκατάσταση Μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν. Πολλὲς κοινότητες ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐκκενώσουν τὰ χωριά τους καὶ νὰ μεταναστεύσουν ἀκτοπλοϊκῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Σύμφωνα μὲ διάφορες μελέτες καὶ ὑπολογισμούς, ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἑλληνορθοδόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη, τὸ 1914, ὑπολογιζόταν στὶς 270.000 ψυχές, περίπου· ἀπὸ αὐτούς, περὶ τὶς 115.000, κατέφυγαν στὴν Ἑλλάδα καὶ 80.000 ἐκτοπίστηκαν σὲ περιοχὲς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐξελίξεις στὴν ἀνατολικὴ Θράκη φθάνουν στὸ ὀθωμανικὸ Κοινοβούλιο, ὅπου, τὴν 6η Ἰουλίου 1914, κατὰ τὴν συζήτηση γιὰ τὸν προϋπολογισμό, ὑποβάλλονται ἐρωτήσεις ἀπὸ τοὺς Ρωμιοὺς βουλευτὲς μὲ κύριο ἐπερωτῶντα τὸν βουλευτὴ Ἀϊδινίου, δικηγόρο Ἐμμανουὴλ Ἐμμανουηλίδη ἐφέντη, προκειμένου νὰ συζητηθοῦν οἱ αἰτίες τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Ταλαὰτ πασᾶ, σὲ ἕνα σημεῖο τῆς ἀπάντησής του ἰσχυρίστηκε τὰ ἑξῆς: «[...] Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης εἶπε ὅτι αἰτία τοῦ ἐκπατρισμοῦ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἐγκατάσταση Μουσουλμάνων στὰ ἑλληνικὰ χωριά. Αὐτὸ δὲν ἀληθεύει. Τοὺς πρόσφυγες (ἐνν. τοὺς Μουσουλμάνους) ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὰ Βαλκάνια, τοὺς ἐγκαταστήσαμε ἀρχικὰ στὰ μουσουλμανικὰ χωριά. Ἀλλὰ εἶναι τόσο μεγάλος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὥστε δὲν μπορούσαμε νὰ περιοριστοῦμε μόνο σὲ αὐτά. [...] Ἀναγκαστήκαμε νὰ τοὺς τοποθετήσουμε καὶ στὰ ἑλληνικὰ χωριά, τὰ ὁποῖα δέχθηκαν εὐχαρίστως νὰ φιλοξενήσουν τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγες. Ἀλλά, ἐν τῷ μεταξύ, ἐκφράσθηκαν καὶ παράπονα, ὁπότε ἡ κυβέρνηση ἔπαυσε τὴν ἐγκατάσταση αὐτῶν στὰ ἑλληνικὰ χωριά.

Δεύτερος λόγος τοῦ ἐκπατρισμοῦ τῶν Ἑλλήνων μᾶς ὑπέδειξαν ὅτι εἶναι τὸ μποϋκοτάζ. [...] Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ προκάλεσαν οἱ πρόσφυγες. [...] Ἡ κυβέρνηση ἐπ' οὐδενὶ

δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν μέθοδο αὐτὴ ἀντεκδίκησης. Οἱ Ἕλληνες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Θράκη, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς ἐνημέρωσε τὸ Πατριαρχεῖο. Ρώτησα τοὺς τοπικοὺς διοικητὲς καὶ μοῦ ἐπιβεβαίωσαν τὴν κατάσταση. Τὸ Πατριαρχεῖο ἐρώτησε γιατὶ δὲν ἐμποδίζω τὴν ἀναχώρησή τους καὶ ἀπάντησα ὅτι δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ἐμποδίσω βιαίως τὴν ἀναχώρησή τους. Τοὺς συνέστησα, λοιπόν, νὰ ἀποστείλουν ἐπὶ τόπου ἱερεῖς, γιὰ νὰ προλάβουν τὴν μετανάστευση. Τὸ Πατριαρχεῖο, ὄντως, ἀπέστειλε ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπέτυχαν νὰ ἀνασχέσουν τὸ ρεῦμα τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Ἀναζήτησα τὴν αἰτία καὶ εἶδα ὅτι, κατὰ τὴν βουλγαρικὴ κατοχή, οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης εἶχαν διαπράξει κακουργίες κατὰ τῶν Μουσουλμάνων συνοίκων μὲ εἰδεχθῆ σκληρότητα. Ἄλλοι καταδικάστηκαν καὶ ἄλλοι, ἀπὸ φόβο ἢ ἐνοχές, διέφυγαν. Οἱ ἐγκατασταθέντες (ἐνν. Μουσουλμᾶνοι) πρόσφυγες μαθαίνοντας τὶς φῆμες καὶ τὰ γεγονότα, ἐπιτάχυναν τὰ πράγματα καὶ ἡ μετανάστευση ἐντάθηκε. Ὁ μεγάλος Βεζίρης μοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐξετάσω τὴν κατάσταση ἐκ τοῦ σύνεγγυς, πλὴν δὲν διαπίστωσα σοβαρὲς ὑπερβάσεις κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅλοι ἦταν φοβισμένοι καὶ προετοιμάζονταν νὰ ἀποχωρήσουν· τοὺς καθησύχασα καὶ τοὺς διαβεβαίωσα γιὰ τὴν ἀσφάλειά τους, ὅμως δὲν κατέστη δυνατὸ νὰ συγκρατηθοῦν μὲ τὴν πειθώ, γι' αὐτὸ καὶ ἀπαγόρευσα τὴν μετανάστευση. Τὸ μόνο ἐφικτὸ ἦταν ἡ ἀπαγόρευση τῆς μετανάστευσης καὶ τὸ νὰ διαθέσω τὸ ἐπίνειο τῆς Ραιδεστοῦ σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦσαν οἰκειοθελῶς νὰ ἀποχωρήσουν. [...]»

Συνοψίζοντας τὰ ἀνωτέρω, ἡ πολιτικὴ τῶν Νεότουρκων συνίστατο στὸν ἐκτοπισμὸ τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν, μὲ πρόφαση στρατιωτικοὺς λόγους. Ὡστόσο, οἱ λόγοι ποὺ ὑποκρύπτονταν ἦταν ἐθνικιστικοὶ/θρησκευτικοί, καθὼς οἱ ἐκτοπισμένοι στὴν κεντρικὴ Ἀνατολία κατανέμονταν σὲ μουσουλμανικὰ χωριά, ἐνῷ, ταυτοχρόνως, στοὺς Ἑλληνορθοδόξους δὲν ἐμποδιζόταν ἡ μετανάστευση.

Πιθανολογοῦμε ὅτι αὐτὲς οἱ πρακτικὲς χρησίμευσαν ὡς πείραμα, ἐκ μέρους τῶν Νεοτούρκων, γιὰ τὸν ἀφανισμό, ἐν συνεχείᾳ, καὶ τῶν Ἀρμενίων· ἤτοι, οἱ ὀθωμανικὲς ἀρχὲς ἐφάρμοσαν, δοκιμαστικά, τακτικὲς ἐθνοκάθαρσης, ποὺ ἐπαναλήφθηκαν μαζικότερα, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1915. Ἐπιπλέον, οἱ Νεότουρκοι ἐξήγαγαν καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ Μεγάλες Δυνάμεις θὰ ἔμεναν ἀδρανεῖς θεατὲς τῶν διωγμῶν, δίχως ἐπεμβάσεις ὑπὲρ τῶν ὁμοθρήσκων τους Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν ἧττα τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας στὸν Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ἡ τριανδία των Νεοτούρκων καὶ ἄλλες ἡγετικὲς προσωπικότητες τοῦ καθεστῶτος τους διέφυγαν μὲ γερμανικὸ ὑποβρύχιο στὴν Ὀδησσό, ἐπιχειρώντας νὰ ἀποφύγουν τὴν λογοδοσία γιὰ τὰ κακουργήματα εἰς βάρος τῶν Ἀρμενίων. Ἡ κατάληξη τῆς πλειονότητας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦταν κακή. Ὁ Ταλαὰτ δολοφονήθηκε τὸ 1921, ὁ Μπαχαετὶν Σακὶρ δολοφονήθηκε τὸ 1922, ἀμφότεροι στὸ Βερολῖνο ἀπὸ Ἀρμενίους. Ὁμοίως, ὁ Τζεμὰλ δολοφονήθηκε στὴν Τιφλίδα, τὸ 1922. Ὁ Ἐνβὲρ σκοτώθηκε τὸ 1922 σὲ μάχη, ἀπὸ τὸν Σοβιετικὸ στρατὸ στὸ Τουρκεστάν. Ὁ γιατρὸς Νιαζὶμ ἀπαγχονίστηκε στὴν Ἄγκυρα, τὸ 1926, ἔνοχος γιὰ ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ Μουσταφὰ Κεμάλ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὁρισμένοι Ἑλληνορθόδοξοι πληθυσμοί, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου ἐπέστρεψαν στὰ χωριὰ καὶ τὶς πόλεις τους. Μὲ τὴν προσωρινὴ ἐνσωμάτωση τῆς ἀνατολικῆς Θράκης στὸ Ἑλληνικὸ κράτος, τὸ 1920 (βάσει τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν), παλιννόστησαν καὶ ἄλλοι ἐκτοπισθέντες. Τὸ 1922, μὲ τὴν ἐπιβολὴ ἐκκένωσης τῆς ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τὸν ἑλληνορθόδοξο πληθυσμό της (βάσει τῆς ἀνακωχῆς τῶν Μουδανιῶν) ἐπῆλθε καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀποχώρηση τῶν Ἀνατολικοθρακῶν ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς ἑστίες τους.

Τεῦχος 37ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Ἑορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς

Τὴν πρώτη τοῦ ἔτους ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιτα καὶ τὴν διαμοίρασε εὐχόμενος καλὸ καὶ εὐλογημένο τὸ νέο ἔτος.

Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε τῆς ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Βασιλικῶν Ὡρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐνῶ προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε τὸν Μεγάλο Ἁγιασμό.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὸ Ἅγιον Ὄρος γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων

Ὁ Σεβασμιώτατος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτεπιστάτου Χριστοφόρου Ἰβηρίτου, μετέβη στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἱερούργησε στὴν Πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία στὸ Πρωτάτο ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μετὰ τὴν τέλεση τῆς Ἀγρυπνίας ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων, καὶ χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἱερούργησε στὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου ἡμέρας.

Ἐκδηλώσεις εὐλογίας καὶ κοπῆς Βασιλόπιτας

—Στὶς 8 Δεκεμβρίου 2023, Ἁγιασμὸς καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας στὴν **Περιφερειακὴ Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Α.Μ.Θ.**, παρουσία τῆς Ἀναπληρώτριας Διευθύντριας Περιφερειακῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μαριγούλας Κοσμίδου καὶ τῆς Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ν. Ροδόπης κ. Αἰκατερίνης Σαραφίδου.

—Στὶς 12 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τῶν **Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως** παρουσία τῶν παιδιῶν, τῶν διδασκόντων καὶ ἐργαζομένων σὲ αὐτούς.

—Στὶς 22 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τῶν **Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν τῆς Μητροπόλεως** καὶ ἔπαινος πρὸς τοὺς ἱερεῖς γιὰ τὴ σπουδαιότητα τῆς διακονίας τους.

—Στὶς 26 Ἰανουαρίου, εὐλογία καὶ κοπὴ πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τοῦ **Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς.**

—Στὶς 29 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τοῦ **Συλλόγου Πολυτέκνων Νομοῦ Ροδόπης – Βράβευση μὲ χρηματικὸ ποσὸ** τεσσαράκοντα δύο παιδιῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

Ἐθιμοτυπικὲς Ἐπισκέψεις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

—Στὶς 13 Ἰανουαρίου 2023, τοῦ **Ὑπουργοῦ Προστασίας τοῦ Πολίτη** κ. **Παναγιώτη Θεοδωρικάκου**

—Στὶς 13 Φεβρουαρίου, τοῦ νέου Διοικητῆ τοῦ Δ΄ Σώματος Στρατοῦ **Ἀντιστρατήγου Δημόκριτου Κωνσταντάκου**.

—Στὶς 17 Μαρτίου, τοῦ **Ὑπουργοῦ Ναυτιλίας καὶ Νησιωτικῆς Πολιτικῆς κ. Ἰωάννη-Ἰωσὴφ Πλακιωτάκη**. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Σεβασμιώτατος ἔθεσε καὶ συζήτησε τὸ θέμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στὴν ἱστορικὴ ἕδρα τῆς Μητροπόλεώς μας ἐκ τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

—Στὶς 20 Μαρτίου, τοῦ **Μητροπολίτη Προύσης κ. Ἰωακείμ**, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὶς συγχαρητήριες εὐχὲς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου γιὰ τὴν συμπλήρωση δέκα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ καὶ ἐνθρόνησή του στὴν Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Τελετὴ Παράδοσης-Παραλαβῆς στὴν Πρυτανεία τοῦ Δ.Π.Θ.

Στὶς 10 Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη κατὰ τὴν τελετὴ Παράδοσης-Παραλαβῆς τῆς Πρυτανικῆς Ἀρχῆς καὶ εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα.

Ἀπονομὴ πτυχίων Εἰδικῶν Φρουρῶν τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς

Τὴν 11η Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὴν Τελετὴ Ἀπονομῆς Πτυχίων τῶν Νέων Εἰδικῶν Φρουρῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἀστυνομίας Βορείου Ἑλλάδος, Στρατηγοῦ Γεωργίου Δούβαλη, τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν Ἀστυφυλάκων, κ. Κωνσταντίνου Βλάχου καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ

Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς κ. Πέτρου Δεμερτζίδη.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη

Τὴν Πέμπτη, 12-1-2023, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχεία προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονή.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

Τὴν 17ην Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου στὴν Αἴγειρο. Κατόπιν, χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ Κοσμίου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Σάλπης.

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη σὲ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Σταῦρος Κολιούσης ὡμίλησε μὲ θέμα: «Ἡ ἐν Χριστῷ παιδεία μέσα ἀπὸ τὸ Συναξάρι τῆς Ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν».

Στὴν ἐκδήλωση τιμήθηκαν ὁ Ἐκπαιδευτικὸς κ. Γεώργιος Εὐθυμίου, ὁ κ. Γεώργιος Χαραλαμπίδης, Καθηγητὴς Φιλόλογος ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁμάδα Ρομποτικῆς

ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+5 PRESS
ΚΩΔΙΚΟΣ 288005
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τ.Γ. Κ.Κ. Κορομηλής
Αριθμός Άδειας

ρευρισκομένων καὶ ἀφοῦ ἀνέλυσε τὸ χρονικὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος, κατέθεσε τὴν εὐαρέσκεια τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος καὶ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς. Κατόπιν, ἅπαντες μετέβησαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου καὶ προσκύνησαν τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ «Ἄξιόν Ἐστιν» καὶ ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε εὐλαβικὰ μία χρυσοκέντητη ποδέα ὡς ἀναμνηστικὸ τοῦ γεγονότος τῆς ἐλεύσεως. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ἀποστολὴ μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων, τὴν ὁποία ὑπεδέχθη ἐγκαρδίως ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ναθαναὴλ καὶ ἔτυχαν θερμῆς φιλοξενίας.

Τὴν ἑπομένη, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς «Πορταϊτίσσης» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀποστολὴ ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ξενοφῶντος, ὅπου καὶ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Μονῆς. Μετὰ ἀπὸ ὀλιγόωρη ξενάγηση στὴ Μονή, ἡ Ἀποστολὴ ἀνεχώρησε ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους γιὰ τὴν Κομοτηνή.

Ὁ Σεβασμιώτατος μὲ τοὺς φορεῖς τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ στὴν Ἱερὰ Ἐπιστασία τοῦ Ἁγίου Ὄρους

Τὸ διήμερο 24ης καὶ 25ης Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Βουλευτὲς Ν. Ροδόπης κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη καὶ κ. Δημήτριο Χαρίτο, τὸν κ. Νικόλαο Τσαλικίδη, Ἀντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Ροδόπης, ἐκπρόσωπο τοῦ Περιφερειάρχη Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης κ. Χρήστου Μέτιου, τὸν κ. Κίμωνα Λεχούδη, Ἀντιδήμαρχο Τουρισμοῦ, ἐκπρόσωπο τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Ἰωάννου Γκαράνη, τὸν κ. Δημήτριο Μοσχάκη, Ἀντιδήμαρχο Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Περιβάλλοντος καὶ Πολεοδομίας, ἐκπρόσωπο τοῦ Δημάρχου Μαρωνείας-Σαπῶν κ. Κωνσταντίνου Χαριτόπουλου, τὸν Καθηγητὴ κ. Γεώργιο Τσιγάρα, Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας, ἐκπρόσωπο τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Δ.Π.Θ. κ. Φωτίου Μάρη, τὸν κ. Μιχαήλ Σεβδυνίδη, Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ροδόπης, τὸν κ. Δημήτριο Κούκουρα, Διοικητὴ Περιφερειακῆς Πυροσβεστικῆς Διοικήσεως Α.Μ.Θ., τὸν κ. Δημήτριο Λουρίκα, Πρόεδρο Τ.Ε.Ε. Θράκης, τὸν κ. Ἀντώνιο Γραβάνη, Πρόεδρο τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης, τὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Μητροπόλεως πρωτ. Γεώργιο Παπαβέργο καὶ τοὺς κ.κ. Ἀναστάσιο Παράσχου, Σταῦρο Φανφάνη, Ἰωάννη Μουτάφη καὶ Χρῆστο Οἰκονόμου, ἐπισκέφθηκαν τὴν ἕδρα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους προκειμένου νὰ ὑποβάλουν τὶς θερμὲς εὐχαριστίες τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς, γιὰ τὴν ἔλευση τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Εἰκόνος τῆς Παναγίας «Ἄξιόν Ἐστιν» στὴν Κομοτηνή.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοεπιστάτης, Χριστοφόρος Ἰβηρίτης, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἐπιστάτες, ὑποδέχθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο καὶ τὴν συνοδεία του, δέχθηκαν τὶς θερμὲς εὐχαριστίες ἑνὸς ἑκάστου τῶν πα-

ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Νεοτούρκων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Γενοκτονία τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸν λόγο ἐκφώνησε ὁ

Δημήτριος Φεγγομύτης μὲ θέμα: «Οἱ διωγμοὶ τῶν Ἑλληνορθοδόξων στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη (1914-1918), ἡ στρατηγικὴ τῶν Νεοτούρκων».

Ὁρκωμοσία Νεοσυλλέκτων Ὁπλιτῶν

Τὴν 31η Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸ Στρατόπεδο «Λοχαγοῦ (ΠΖ) Παύλου Ἡλιοπούλου», ὅπου προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὁπλιτῶν παρουσία τοῦ ΥΦΕΘΑ κ. Νικολάου Χαρδαλιᾶ καὶ τοῦ Στρατηγοῦ τοῦ Δ' Σ.Σ. Δημοκρίτου Κωνσταντάκου.

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν ὡς ἀκολούθως: **Α' Στάση:** Ἀρχικὰ στὴν Ἱ.Μ. Παναγίας Βαθυρρύακος καὶ ἀκολούθως στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. **Β' Στάση:** Ἀρχικῶς στὴν Ἱ.Μ. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου καὶ ἀκολούθως στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίας Τριάδος Πρωτάτου. **Δ' Στάση:** Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν συνεχεία προέστη τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν. **Ἀκάθιστος Ὕμνος:** Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Οἱ Κατανυκτικοὶ Ἑσπερινοὶ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε σὲ ὅλους τοὺς Κατανυκτικοὺς Ἑσπερινοὺς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στὸν Ἱ.Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς μὲ ὁμιλητὲς τούς: Πρωτ. Γεώργιο Μίλκα ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Σταυροπόλεως καὶ Νεαπόλεως· Ἀρχιμ. Βαρνάβα Γιάγκου ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλονίκης· Πανοσ. Ἱερομόναχο Ἀρτέμιον Γρηγοριάτη· Ἀρχιμ. Ἀνδρέα Γκουζούνη, Ἱεροκήρυκα τῆς Ἱ. Μ. Σερρῶν καὶ Νιγρίτης· Πανοσ. Ἱερομόναχο Γρηγόριο Ξενοφωντινό.

Ἑσπερινὸς καὶ Δ΄ Στάση Χαιρετισμῶν

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Δ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς

ἐπισήμου Δοξολογίας. Ἀκολούθως, τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου καὶ τέλος προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως στὸ Ἡρῶον.

Μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Γενοκτονίας τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τὴν Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν

τῶν Ἀρχιερατευσάντων, Ἱερατευσάντων καὶ Διακονησάντων Κληρικῶν καὶ Εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ τῶν βιαίως κοιμηθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τὸ σιδηροδρομικὸν δυστύχημα τῶν Τεμπῶν.

Ἐπίσκεψη Καθηγητῶν καὶ Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

Στὶς 11 Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεδέχθη Καθηγητὲς καὶ Φοιτητὲς τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τοὺς ξενάγησε στὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Μητροπόλεως.

Σύναξη Ἱεροπαίδων

Τὴν Δευτέρα 13 Μαρτίου στὸν Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε τοὺς Ἱερόπαιδες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοὺς ἐξήγησε τὴν σπουδαιότητα τῆς Διακονίας τους τόσο στὸ Ἱερὸ Βῆμα ὅσο καὶ στὸ ἀναλόγιο τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Τελετὴ παράδοσης παραλαβῆς τῆς Διοικήσεως τῆς 29ης Μ/Π ΤΑΞΠΖ

Στὶς 15 Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Δοξολογίας κατὰ τὴν τελετὴ παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς Διοικήσεως τῆς 29ης Μ/Π ΤΑΞΠΖ «ΠΟΓΡΑΔΕΤΣ».

Τουρκίας καὶ τῆς Συρίας, ἡ ὁποία ξεκίνησε κατόπιν πρωτοβουλίας τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης.

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς Συγχωρήσεως

Τὴν Κυριακὴ 26 Φεβρουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Συγχωρήσεως στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ὡμίλησε μὲ θέμα: «Ἡ σταυροαναστάσιμη πορεία μας στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Οἱ τρεῖς σταυροί».

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία καὶ Ἐπιμνημόσυνη Δέηση

Τὴν 1ην Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τοῦ πολύνεκρου τραγικοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος στὴν περιοχὴ τῶν Τεμπῶν.

Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς καὶ τῶν κεκοιμημένων κατοίκων τῆς Κομοτηνῆς

Τὸ Σάββατο τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Κοιμητηριακὸ Ναὸ Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς, ὅπως καὶ ὅλων τῶν κεκοιμημένων κατοίκων τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς.

Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας

τῶν ἐργαζομένων στὸν Τομέα Καθαριότητος καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς.

Ὁρκωμοσία Δοκίμων Ἀστυφυλάκων

Τὴν 10ην Φεβρουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας Δοκίμων Ἀστυφυλάκων τοῦ Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς, παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ Ψυχοσάββατο

Τὸ Ψυχοσάββατο τῆς Ἀπόκρεω ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως στὸν τύμβο ἔξωθεν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Μεγάρου Κομοτηνῆς. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο, ὅπου προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ

Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων καὶ τέλεσε τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων του Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῶν κεκοιμημένων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως καὶ πάντων τῶν κοιμηθέντων στὰ Κοιμητήρια τῆς πόλεως.

Ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τοὺς σεισμόπληκτους τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Συρίας

Τὴν Δευτέρα 20 Φεβρουαρίου ἐστάλησαν τρόφιμα μακρᾶς διαρκείας γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῶν σεισμοπλήκτων συνανθρώπων μας τῆς

καὶ Προγραμματισμοῦ τοῦ 3ου Γ.Ε.Λ. Κομοτηνῆς γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς τρίτης θέσης στὸν 33ο Εὐρωπαϊκὸ Διαγωνισμό, μὲ τὸ πρόγραμμα: «e-Αιμοδότες».

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας, παρουσία τῆς Ἀναπληρώτριας Περιφερειακῆς Διευθύντριας Ἐκπαιδεύσεως

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κας Μαριγούλας Κοσμίδου, τῆς Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ροδόπης κας Αἰκατερίνης Σαραφίδου, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ μαθητῶν τῆς περιφερείας μας.

Ἀπονομὴ πτυχίων τῶν Εἰδικῶν Φρουρῶν καὶ Ὁρκωμοσία Νεοσύλλεκτων Ὁπλιτῶν

Στὶς 3 Φεβρουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς καὶ παρέστη στὴν Τελετὴ Ἀπονομῆς Πτυχίων τῶν Νέων Εἰδικῶν Φρουρῶν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη στὴν 29η Μ/Π ΤΑΞΠΖ καὶ στὴν 21η ΤΘΤ Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὁπλιτῶν τῆς 2023 Α' ΕΣΣΟ.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἱερούργησε στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Μαρωνείας, ἱστορικῆς ἕδρας τῆς Μητροπόλεώς μας.

Παράθεση Γεύματος στοὺς ἐργαζομένους στὸν Τομέα Καθαριότητας τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς

Τὴν 9η Φεβρουαρίου 2023 ὁ Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν